

Karta przedmiotu

Nazwa i kod przedmiotu	Diagnoza i terapia dyzartrii - ćwiczenia (Ćw. audytoryjne), PG_00150721						
Kierunek studiów	Logopedia (P)						
Data rozpoczęcia studiów	październik 2025 r.		Rok akademicki realizacji przedmiotu		2028/2029		
Poziom kształcenia	jednolite magisterskie		Grupa zajęć		Grupa zajęć obowiązkowych z zakresu kierunku studiów Grupa zajęć powiązanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym - profil praktyczny		
Forma studiów	stacjonarne		Sposób realizacji		na uczelni		
Rok studiów	4		Język wykładowy		polski		
Semestr studiów	8		Liczba punktów ECTS		1.0		
Profil kształcenia	praktyczny		Forma zaliczenia		zaliczenie		
Jednostka prowadząca	Rektor -> Wydział Filologiczny -> Instytut Logopedii						
Imię i nazwisko wykładowcy (wykładowców)	Odpowiedzialny za przedmiot		dr Klaudia Kluj-Kozłowska				
	Prowadzący zajęcia z przedmiotu						
Formy zajęć	Forma zajęć	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium	RAZEM
	Liczba godzin zajęć	0.0	15.0	0.0	0.0	0.0	15
	W tym liczba godzin zajęć na odległość: 0.0						
Aktywność studenta i liczba godzin pracy	Aktywność studenta	Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów		Udział w konsultacjach		Praca własna studenta	RAZEM
	Liczba godzin pracy studenta	15		1.0		9.0	25
Cel przedmiotu	Celem przedmiotu jest zdobywanie przez studenta rozszerzonej i pogłębionej wiedzy na temat dyzartrii oraz kontekstu występowania tych zaburzeń, aby móc prawidłowo diagnozować zaburzenia mowy i opracować odpowiednie interwencje terapeutyczne. Student powinien również zrozumieć zadania logopedy, który pracuje w zespole specjalistów, zajmujących się rehabilitacją pacjentów z uszkodzeniem układu nerwowego.						

Efekty uczenia się przedmiotu	Effekt kierunkowy	Effekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
	[LOGJ5_W08] Ma pogłębioną wiedzę o funkcjonowaniu językowym i jego zmianach zachodzących wraz z wiekiem człowieka oraz pogłębioną wiedzę o metodach diagnozowania potrzeb i oceny jakości świadczonych usług logopedycznych pacjentom z różnych grup wiekowych.	Ma pogłębioną wiedzę o funkcjonowaniu językowym i jego zmianach zachodzących wraz z wiekiem człowieka, zdaje sobie sprawę z konieczności dopasowania metod diagnozy i terapii do wieku i potrzeb pacjent	[SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja [SW5] realizacja zadania problemowego
	[LOGJ5_W07] Ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o zaburzeniach komunikacji językowej i zaburzeniach pokarmowych o różnej etiologii u osób dorosłych, zasadach ich diagnozowania oraz programowania terapii.	Ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o zaburzeniach komunikacji językowej o różnej etiologii u osób dorosłych, szczególnie dyzartrii, zasadach ich diagnozowania oraz programowania terapii. Rozpoznaje i różnicuje główne objawy dyzartrii, jak również patologie psychospołeczne wynikające z utraty zdolności skutecznego komunikowania się z otoczeniem za pomocą mowy i języka	[SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja [SW5] realizacja zadania problemowego
	[LOGJ5_U04] Potrafi samodzielnie zdiagnozować zaburzenia rozwoju mowy, problemy językowe, zaburzenia mowy, zaburzenia czytania i pisania oraz trudności w przyjmowaniu pokarmu, wskazać ich etiologię oraz zaprogramować działania profilaktyczne i terapię logopedyczną odpowiednio do danego zaburzenia, także w przypadku skomplikowanych zaburzeń medycznych, w tym neurologicznych.	Samodzielnie projektuje i prowadzi do realizacji ważne, oryginalne przedsięwzięcia kliniczne i naukowe związaną z diagnozą i terapią dyzartrii. Potrafi samodzielnie przeprowadzić diagnozę logopedyczną pacjenta z dyzartrią oraz stworzyć program terapii, nawet w przypadku rzadkich, skomplikowanych zaburzeń neurologicznych.	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja [SU8] obserwacja samodzielnej lub zespołowej pracy studenta
	[LOGJ5_U03] Posiada umiejętność interpretowania, analizowania przyczyn i przebiegu procesów oraz zjawisk językowych i komunikacyjnych, merytorycznego argumentowania z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, formułowania wniosków oraz tworzenia syntetycznych podsumowań z wykorzystaniem właściwej terminologii z zakresu językoznawstwa, socjolingwistyki i etnolingwistyki oraz nauk medycznych, istotnych w logopedii.	Posiada umiejętność interpretowania, analizowania przyczyn i przebiegu procesów oraz zjawisk językowych i komunikacyjnych, występujących u osób z uszkodzeniem neurologicznym oraz potrafi formułować opinie na temat zaburzeń notowanych u pacjenta na podstawie literatury przedmiotu i zebranych w procesie diagnostycznym danych	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
	[LOGJ5_K01] Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej (w tym logopedycznej) i jej modyfikowania i uzupełniania oraz doskonalenia umiejętności zawodowych; jest gotowy do formułowania problemów moralnych i dylematów etycznych związanych z własną i cudzą pracą terapeutyczną.	Zdając sobie sprawę z dynamicznego rozwoju wiedzy w zakresie omawianych zagadnień, nie pozostaje przy nabytej w trakcie studiów wiedzy, lecz nieustannie szuka, indywidualnie i w ramach współpracy z innymi specjalistami, nowszych, skuteczniejszych metod diagnozy i terapii zaburzeń mowy i języka. Świadomy ograniczeń własnej wiedzy i kompetencji zawodowej, wie, kiedy zachodzi konieczność pogłębienia wiedzy językoznawczej i neurologopedycznej	[SK1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
Treści przedmiotu	Klasyfikacje objawowe i lokalizacyjne dyzartrii i ich zastosowanie w praktyce kliniczno-neurologopedycznej. Postępowanie diagnostyczne, głównie dokonywanie diagnozy różnicowej, i terapeutyczne w przypadku dyzartrii, ze szczególnym uwzględnieniem działań w ostrej fazie udaru i występowania zaburzeń dyzartycznych w chorobach neurologicznych, w tym ośrodkowych. Szczegółowa ocena trudności oddechowych, fonacyjnych i artykulacyjnych niezbędnych do przeprowadzenia diagnozy różnicowej. Odpowiednia struktura sesji terapeutycznej. Specyfika relacji terapeutycznej.		
Wymagania wstępne i dodatkowe			

Sposoby i kryteria oceniania osiągniętych efektów uczenia się	Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej
	aktywność	51.0%	20.0%
	praca zaliczeniowa ok	51.0%	80.0%
Zalecana lista lektur	Podstawowa lista lektur	Gałkowski T., Szeląg E., Jastrzębowska G. (red.) (2005). Podstawy neurologopedii, Opole. Jauer-Niworowska O., Kwasiborska J. (2009) Dyzartria. Wskazówki do diagnozy różnicowej poszczególnych typów dyzartrii, Gliwice. Jauer-Niworowska, O. (2009). Dyzartria nabyta. Diagnoza logopedyczna i terapia osób dorosłych, Warszawa. Gatkowska, I. (2012). Diagnoza dyzartrii u dorosłych w neurologii klinicznej. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków. Panasiuk J. (2012). Diagnoza logopedyczna w przebiegu chorób neurologicznych u osób dorosłych, [w:] Diagnoza logopedyczna. Podręcznik akademicki, red. E. Czaplewska, S. Milewski, Sopot: GWP, s. 263-324. Kluj-Kozłowska, K., Sitek, E. J., & Sławek, J. (2019). Zaburzenia mowy w atypowych zespołach parkinsonowskichdiagnozyka różnicowa i terapia. Polski Przegląd Neurologiczny, 15(1), 12-23. Sitek, E. J., & Kluj-Kozłowska, K. (2018). Dyzartria i apraksja mowy w chorobach neurodegeneracyjnych-przegląd zagadnień. Gerontologopedia. Harmonia Uniwersalis, Gdańsk artykuły naukowe wybierane na bieżąco A.2. studiowana samodzielnie przez studenta: artykuły naukowe wybierane na bieżąco	
	Uzupełniająca lista lektur	Pietrzyk, I., Seniów, J. (2013). Dyzartria w klinice osób dorosłych, Neurologia po Dyplomie, 8 (5): 44-49. Łuria A.R. 1976, Problemy neuropsychologii i neurolingwistyki. Wybór prac, Warszawa: PWN. Szeląg, E., 2012, Mózgowe mechanizmy mowy, [w:] Mózg a zachowanie (wyd. III), red. T. Górski, A. Grabowska, J. Zagrodzka, s.s 489-524, Warszawa:PWN.	
	Adresy eZasobów		
	Przykładowe zagadnienia/ przykładowe pytania/ realizowane zadania		
Praktyki zawodowe w ramach przedmiotu	Nie dotyczy		

Dokument wygenerowany elektronicznie. Nie wymaga pieczęci ani podpisu.